

دورخیز عیاری برای فیلم تازه‌اش

کیانوش عیاری که سال گذشته حدود هفت سال پس از «کانایه» یا فیلم کمدی «ولای ساحلی» به سینما بازگشت برای ساخت فیلم تازه‌اش دورخیز کرده است. این فیلم با عنوان «خر لنگ» مربوط به دوره تاریخی اواخر مظفری و محمدعلی شاه‌ی است، زمانی که اولین چاه نفت خاورمیانه در مسجد سلیمان فوران کرد. همزمان با اعلام این خبر در ایرنا، نقویان، رئیس مرکز سینما فیلم درباره سرنویشت بخش سریال کیانوش عیاری به ایسنا گفته که تلویزیون قصد بخش «۸۷ متر» را ندارد؛ برای فروش این سریال صددرصد همکاری می‌کند و تاکنون سه پلنفرم کار را دیده‌اند اما فروش آن هنوز به نتیجه نرسیده است.

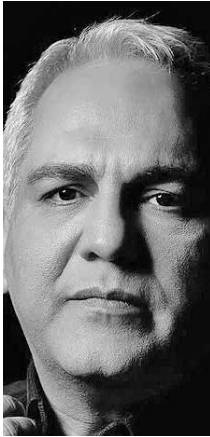
انتظار کمال تبریزی از مدیریت جدید سینما

کمال تبریزی کارگردان سینما درباره انتظاراتش از مدیران جدید به مهر گفته است که با حضور آقای فریدزاده امیدواری بیشتری می‌شود اما نکته مهم در مدیریت سینما این است که همواره نظر صاحبان این هنر که سینماگران هستند مورد توجه قرار گیرد. به گفته او، مدیران امروز برخلاف گذشته باید از بخشنامه و آیین‌نامه‌های دستوری جداً پرهیز کنند و خود سینماگران را در تصمیم‌سازی برای آنان مشارکت دهد. تبریزی معتقد است چاره کار مدیران سازمان سینمایی کشور رفاقت و هم‌اندیشی با سینماگران و دوری جستن از مدیران و روش‌های کهنه و فسیل شده آنان در اداره امور است که نتیجه‌اش را می‌بینیم.

فیلم جدید مه‌ران مدیری در مسیر عربستان

چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم «دریای سرخ» عربستان، فهرست فیلم‌های بخش مسابقه اصلی خود را اعلام کرد و فیلم «ساعت ۶ صبح» ساخته مه‌ران مدیری به عنوان محصول مشترک ایران و عربستان در نخستین نمایش بین‌المللی خود در این رویداد سینمایی به روی پرده می‌رود. مه‌ران مدیری، سمیرا حسن پور، مهرداد صدیقیان و تینو صالحی از جمله بازیگران این فیلم هستند. این جشنواره از ۵ تا ۱۴ دسامبر (۱۵ تا ۲۴ آذر) برگزار خواهد شد و دو فیلم کوتاه «دریچه» ساخته علیرضا کاظمی پور و پانته‌آ صلح محصول ایران و کانادا و «جهش» ساخته نگار حسن‌زاده در بخش مسابقه فیلم‌های کوتاه این جشنواره حضور دارند.

فرهنگ

یک جشن خودمانی به یاد رهبر ارکستر «گلها»

آیین اختتامیه دومین جایزه ملی استاد روح‌الله خالقی شامگاه دوشنبه ۲۰ آبان‌ماه-

همزمان با پنجاه و نهمین سالگرد درگذشت استاد خالقی با حضور نادر رضایی معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمد اله‌یاری مدیرعامل بنیاد فرهنگی هنری رودکی، سیدمحسن حسینی رئیس مجموعه فرهنگی هنری برج آزادی، محمدعلی مرآتی مدیرعامل انجمن موسیقی ایران، بابک خضرائی رئیس دانشکده موسیقی دانشگاه هنر، محمدرضا فیاض آهنگساز و منتقد و مدرس موسیقی و نوازنده سنتور، مرتضی اعیان نوازنده پیشکسوت تنبک، میلاد کیابایی آهنگساز، مدرس و نوازنده سنتور، احمد صدیقی مدرس و پژوهشگر موسیقی، محمدرضا عزیزی دبیر اجرایی، بهنام ترابی دبیر هنری جایزه، داوران و جمعی از هنرمندان و مسئولان با اجرای عطا نویدی در برج آزادی برگزار شد.

در این مراسم محمدرضا عزیزی دبیر اجرایی این جایزه ملی، ضمن قدردانی از هنرمندان بیان داشت: نام استاد خالقی موهبتی بود که به من داده شد، این اسم خیلی بزرگ دارد و ما مدیون این اسم بزرگ هستیم. خالقی عاشق ایران، هنر، فرهنگ و هویت این کشور بود و امروز سالروز درگذشت ایشان است و خوشحالیم با تمام سختی‌ها توانستیم اختتامیه این جایزه را امروز برگزار کنیم.

خالقی موسیقی را مردمی کرد

بخشی از مراسم به پیام تصویری حسین علیزاده اختصاص داشت و این هنرمند در این پیام گفت: نام روح‌الله خالقی در موسیقی ایران، نام جاودانه‌ای است و خیلی از بزرگان موسیقی درباره خالقی صحبت کردند، ارزش‌هایی که داشتند به موسیقی اضافه کردند.

این ابتکاری که جایزه روح‌الله خالقی ترتیب داده شده، رویداد بسیار مهمی است چون شاید کمترین این مسأله توجه شده باشد؛ خالقی، شخصیت بسیار بزرگی بوده و حیف است وقتی که از بزرگان موسیقی یاد می‌شود، از او یاد نشود.

علیزاده افزود: استاد خالقی یک روشنفکر بود و نقش مهمی در ارکستر «گل‌ها» و رادیو داشته است، سرمشق خوبی بوده که چند دهه است استفاده می‌شود، موسیقی ایرانی در دوره‌ای که رادیو می‌توانست خیلی تأثیر داشته باشد، موسیقی ایرانی از طریق برنامه‌های «گل‌ها» و رادیو، مردمی شد و جای تقدیر دارد.

او با اشاره به برگزاری جایزه استاد خالقی اظهار داشت: هویت ایرانی در این رویدادها باید حفظ و

اهمیت داده شود به خصوص برای نسل جوان‌تر. محمدعلی مرآتی مدیرعامل انجمن موسیقی ایران نیز در این آیین گرامیداشت یاد استاد خالقی کرد؛ نکته بارز خود روح‌الله خالقی برای این جشنواره، واژه موسیقی ملی است که می‌تواند آن را یک مقدر از واژه‌های موسیقی، مثل واژه موسیقی علمی که متأسفانه چند دهه است استفاده می‌شود، تفکیک کند، موسیقی هنر ارزشمندی است که نمی‌دانم چرا این جشنواره، واژه موسیقی را به نام استاد خالقی می‌نماید که علم مجسمه‌سازی و نقاشی بگویم، نادر رضایی معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز در این آیین اظهار داشت: من دهه شصتی هستم، برای نسل من علی‌رغم همه آنچه که دیده، ریشه‌هایش در وطن است و با تمام سختی‌ها و تلخی‌ها، این ریشه‌ها نمی‌گذارد که فکر رفتن بکنیم، برای نسل بعد نمی‌گویم که نوید اما از عمق وجود آرزوی منم است که با داستان پروتان‌تر و اندیشه وزیده‌تر به ایران برگردیم.

گفت‌وگو

صبا موسوی
روزنامه‌نگار

نمایشگاه عکس «یادها و خاطره‌ها» اختر تاجیک، عکاس تئاتر، در گالری بهار خانه هنرمندان ایران میزبان هنرمندانی بود که برای تجدید خاطره به نمایش عکس‌های این هنرمند آمدند؛ عکس‌هایی که او در سال‌های طولانی فعالیت خود در زمینه عکاسی تئاتر ثبت کرده است.

تاجیک از سال ۱۳۷۱ خورشیدی فعالیت هنری خود در عرصه هنرهای نمایشی را با عکاسی از نمایش «ایندیرا» به کارگردانی حسن فتحی آغاز کرده و طی سه دهه با استادی چون حمید سمندریان، بهرام بیضایی، علی رفیعی، قطب‌الدین صادقی، پرسی صابری، بهزاد فراهانی و غیره همکاری داشته است. او در سال ۹۱ با رأی کانون ملی منتقدان به عنوان عکاس سال تئاتر ایران انتخاب شده است. وی همچنین جوایزی از سوی خانه هنرمندان، مجله تصویر سال، شرکت افراشت و نیز نشان ویژه انجمن عکاسان خانه تئاتر دریافت کرده است.

سال ۱۳۹۸ همزمان با نوزدهمین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی، نمایشگاهی از عکس‌های تاجیک در ارتباط با هنرمندان نمایش ایرانی با عنوان خاطرات تئاتر ایران در سالن انتظار تالار چارسوی مجموعه تئاتر شهر برپا شد که شامل تصاویری از سیاه‌بازها، تعزیه‌خوان‌ها، نقال‌ها و تعزیه‌های اجرا شده در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ با هنرمندی هنرمندانی چون سعدی افشار و مرشد ولی‌الله ترابی بود.

نمایشگاه آخر او با نام «یادها و خاطره‌ها» منتخبی از یک مجموعه بزرگ تصویری است که این هنرمند در طول نزدیک به سه دهه فعالیت در عرصه تئاتر تهیه کرده و امروز می‌توان از آن به عنوان یک آرشیو غنی تصویری یاد کرد.

به همین بهانه با اختر تاجیک در خصوص نگاهش به عکاسی تئاتر به گفت‌وگو نشستیم که در ذیل می‌خوانید.

- در خصوص چرایی و چگونگی انتخاب عکس‌های ارائه‌شده تا آن در این نمایشگاه به‌اختصار توضیح دهید؟
- هر عکاسی در هر شاخه‌ای که فعالیت می‌کند، علاقه‌مند است تا آثار ثبت شده‌اش را در معرض دید عموم قرار بدهد، برای من هم طبیعتاً همین امر صادق است. در مورد انتخاب آثار نیز انتخاب اولیه‌ای از میان عکس‌هایم، با خودم بوده، با آنهایی که ارتباط حسی بهتری داشته‌ام. گزیده‌ای از عکس‌ها نیز به انتخاب و پیشنهاد دکتر رسول صادقی، معاون فرهنگی هنری خانه هنرمندان روی دیوار نمایشگاه قرار گرفت.
- عکاسی تئاتر یادگیر شاخه‌های عکاسی چون عکاسی صنعتی، تبلیغاتی، طبیعت‌و پرتره چه فرقی دارد؟
- به‌طور کلی عکاسی از تئاتر با دیگر شاخه‌های عکاسی تفاوت چندانی ندارد. در تمام شاخه‌های عکاسی، میزان برای کیفیت کار، دانش تکنیکی، تجربه، شناخت موضوع و مهم‌تر از همه برای من ارتباط حسی با موضوع است که یک عکاس را به نگاه منحصر به فردش می‌رساند.
- البته از نظر من در عکاسی تئاتر، ارتباط

اختر تاجیک، عکاس تئاتر در گفت‌وگو با «ایران» از این هنر و مسائل آن در روزگار ما گفت

فلش‌های رو به خاموشی «عکاسی تئاتر»

حسی با موضوع در اولویت بیشتری قرار دارد.

● بیشتر به‌نگام اجرای زنده، عکاسی می‌کنید یا در هنگام تمرین یا بازبینی تئاتر؟

همیشه عکاسی از تمرین و پشت صحنه برایم جذاب بوده و هست، اما عکس‌هایی که برای بولتن‌ها، مجلات و نشریه‌ها، استفاده می‌شود از اجرای اصلی عکاسی می‌کردم. به صورت شخصی، بیشتر در زمان اجرای زنده عکاسی می‌کنم زیرا حس واقعی را به هنگام اجرای زنده از بازیگر و صحنه دریافت می‌کنم و این امر را می‌توانم در قاب‌بندی‌هایم منتقل کنم.

● بیشترین مشکل در عکاسی از تئاتر برای شما چه مواردی است؟

در خصوص مشکلات عکاسی تئاتر، مهم‌ترین آن مشکلات فنی است. نور اغلب نمایش‌ها برای عکاسی کافی نیست

و این به کیفیت کار صدمه می‌زند. گاهی نیز در نورپردازی، توجه کافی از سوی عکاسان تئاتر در مورد انتخاب زاویه و رنگ نور صورت نمی‌گیرد. البته باید گفت که در دیگر شاخه‌های عکاسی نیز مشکلاتی وجود دارد که این موضوع طبیعی است.

● همکاری با استادی چون سمندریان، بیضایی، رفیعی و... بر نگاه شما در قاب‌بندی و ترکیب‌بندی عکاسی چه تأثیری گذاشته است؟

همکاری با استادی چون سمندریان، بیضایی، رفیعی و... بر نگاه شما در قاب‌بندی و ترکیب‌بندی عکاسی چه تأثیری گذاشته است؟

● وضعیت عکاسی از تئاتر امروز را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

اینکه اینقدر علاقه‌مند به عکاسی از تئاتر

در بین جوانان وجود دارد، قابل تحسین است، اما این نسل کمی عجول هستند. شاید در حرفه‌ها و شغل‌های دیگر عجله کردن برای موفقیت یا پیشرفت عادی و حتی درست باشد اما مهم‌ترین موضوع در مورد عکاسی از تئاتر برای رسیدن به نتیجه بهتر، صبر و پیگیری است.

● برای ارتقا و رشد جایگاه عکاسی از تئاتر چه پیشنهادی دارید؟

معتمد که دنیای امروز بیشتر از هر زمان دیگری به هنر نیاز دارد. هنرمند اگر بتواند با آثاری که در هر زمینه هنری خلق می‌کند، چراغ امید و زندگی را حتی برای یک مخاطب، روشن نگه دارد، باید گفت که در کارش موفق بوده است. عکاسی تئاتر هم مانند هر شاخه دیگر هنری در حال گم شدن در زندگی مدرن امروزی است اما معتقدم که می‌توان با عشق و حس وظیفه، چراغ این خانه را روشن نگه داشت.

در خصوص مشکلات عکاسی تئاتر، مهم‌ترین آن مشکلات فنی است. نور اغلب نمایش‌ها برای عکاسی کافی نیست و این به کیفیت کار صدمه می‌زند.

نیست و این

به کیفیت کار

صدمه می‌زند

راه‌اندازی

پوشش کتاب‌گردی

خواندن برای همه

بهره‌مندی از رهاورد های عصر فناوری:

دهه ۱۳۹۰

گسترش و تثبیت:

دهه ۱۳۸۰

در این دهه، هفته کتاب با استفاده از

طرح، مرحله دوم آن با عنوان «عیدانه کتاب» به مناسبت آغاز سال جدید در اسفند ۱۳۹۴ و فروردین ۱۳۹۵ طی یک ماه در کتابفروشی‌ها اجرا شد.

راه‌اندازی پوشش کتاب‌گردی در این طرح حمایتی که بعدها با عنوان طرح‌های تخفیف فصلی کتابفروشی‌ها مشهور شده بودند، مابه‌ازای تخفیف‌های یاد شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به کتابفروشی‌های عضو پرداخت می‌شد. البته این طرح نیز بنا به انتقاداتی که به آن وارد بود در دولت گذشته متوقف شد. برپایی پوشش مردمی روز کتاب‌گردی اتفاق دیگری است که در دهه ۹۰، در سال ۱۳۹۲ به پیشنهاد احمد مسجدجامعی شکل گرفت تا عموم دوستداران کتاب در پنجشنبه‌ای در هفته کتاب به کتابفروشی‌های سراسر کشور رفته و تجدید بیعت با کتاب و اهالی‌اش کنند.

خواندن برای همه در سال‌های اخیر، هفته کتاب به طور فزاینده‌ای تحت تأثیر تعاملات اجتماعی قرار گرفته است. به خصوص که در سال‌های اخیر، بنا بر ضرورت‌های برآمده از پروتکل‌های بهداشتی شاهد برپایی

روبه‌رو کرد. تلاش برای جلب توجه نسل جوان با استفاده از فناوری‌های جدید و کتابخوان‌های الکترونیکی، شامل ایجاد اپلیکیشن‌ها و پلتفرم‌های آنلاین برای معرفی و توزیع کتاب‌ها بود.

این تغییرات تأثیر مثبتی در افزایش تدریجی دسترسی و تعامل مخاطبان با این رویداد ایفا کرد. یکی دیگر از تحولاتی که در این دوره در خصوص فعالیت‌های مرتبط با نشر شاهد بودیم، برپایی موفقیت‌آمیز طرح «کتابفروشی به وسعت ایران» در پاییز سال ۱۳۹۴ است؛ این برنامه با نگاه حمایتی از کتابفروشی‌ها و در هفته کتاب برگزار شد. با توجه به نقاط مثبت این

رسانه‌های عمومی مانند رادیو و تلویزیون برای تبلیغات گسترده‌تر و برگزاری مسابقات کتابخوانی به دنبال جذب مخاطب بیشتری بود. تلاش‌هایی برای افزایش دسترسی مردم به کتاب‌ها و برپایی تخفیف‌های ویژه در خرید کتاب اجرا شد. برپایی ویژه برنامه‌های هفته کتاب در این دهه با برخی تغییرات مهم در عرصه نشر نیز همراه شد؛ از جمله می‌توان به جایگاهی اشاره کرد که نمایشگاه کتاب تهران از سال ۱۳۶۶ به بعد معادن خانواده‌های ایرانی پیدا کرد.

در این دوره اهالی کتاب شاهد وقوع یک اتفاق دیگر هم بودند، سال ۱۳۸۶، معاون فرهنگی وقت، خیر از حذف یارانه کاغذ داد؛ تصمیمی که دولت محمود احمدی‌نژاد انجام آن را برای کنترل وضعیت بازار خواند.

بهره‌مندی از رهاورد های عصر فناوری: دهه ۱۳۹۰ در دهه ۱۳۹۰، ظهور کتاب‌های الکترونیکی و گسترش ابزارهای دیجیتال، متولیان برگزاری هفته کتاب را با چالش‌های جدید

گروه فرهنگی/ اهالی نشر و دوستداران کتاب از امروز شاهد آغاز دور تازه‌ای از برپایی هفته کتاب هستند؛ رویدادی فرهنگی که امسال به سی و دومین دوره برپایی‌اش رسیده است. از نخستین روزهایی که هفته کتاب در ایران جان گرفت، تا امروز که به یک رویداد فرهنگی پایدار و گسترده تبدیل شده، برگزارکنندگان این هفته برای اثرگذاری آن جهت ترویج عشق به مطالعه و ارتقای سطح آگاهی عمومی کوشیده‌اند؛ هرچند که همچنان با برچسب‌هایی نظیر دولتی بودن و کم و کاستی‌هایی روبه‌رو است.

آغاز راه: سال ۱۳۷۲ قبل از آنکه نگاهی به برخی گلایه‌هایی که طی سال‌ها متوجه نحوه برگزاری این هفته فرهنگی شده است داشته باشیم، بد نیست تاریخچه مختصری از چگونگی برپایی و ورود آن به تقویم فرهنگی کشورمان را بخوانیم. نخستین جرقه‌های برپایی هفته کتاب به دهه چهل بازمی‌گردد،

سال ۱۳۴۵، آیین‌نامه‌ای در همین راستا صادر می‌شود که براساس آن قرار بود هر سال، هفته آذربایجان ماه به برگزاری ویژه برنامه‌هایی به همین منظور اختصاص پیدا کند. هرچند که این آیین‌نامه بی‌سرانجام باقی مانده و راه به جایی نبرد. در نهایت نخستین دوره هفته کتاب در آبان ماه سال ۱۳۷۲ برگزار شد. دلیل برگزاری آن در آخرین هفته آبان ماه، به نامگذاری بیست و چهارمین روز این ماه به عنوان روز کتاب و کتابخوانی بازمی‌گردد. این رویداد فرهنگی به همت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و با همراهی ناشران و کتابفروشان، گام‌های ابتدایی خود را برای ایجاد عادت مطالعه و تبلیغ کتابخوانی در بین عموم مردم برداشت. برنامه‌های مختلفی مانند نقد و بررسی کتاب، نمایشگاه‌های کتاب محلی و نشست‌های علمی زمینه‌ساز این حرکت فرهنگی بودند.

گسترش و تثبیت: دهه ۱۳۸۰ در این دهه، هفته کتاب با استفاده از